

ved Paaligning paa Hartkorn. Udgifterne ville efter Kommissionens Beregning kun blive 40 Ore pr. Tønde Hartkorn aarlig, og det, uagtet man foreslaar at fritage alt Husmandshartkornet eller henved 40,000 Tønder. Efter nærværende Lovforslags § 14 medtages alt Hartkorn under Paaligningen, hvorved Afgiften synker ned til ca. 35 Ore pr. Tønde. Mindretallet skal ikke gjøre nogen Indvending imod, at alt Hartkorn beskattes til nævnte Formaal, men stiller til Gjengjæld Forslag om, at alle Husmænd, forsaavidt de forøvrigt ifølge deres økonomiske Vilkaar kunne komme ind under Loven, naar de rammes af Ulykkestilfælde under Arbeidet, faae Understøttelse, ligegyldigt enten de arbeide for sig selv eller Andre. I mange Tilfælde er det desuden vanskeligt at afgjøre, enten Husmanden er sin egen Arbeidsgiver, eller han arbeider for andre. Disse vanskelige Grændsespørgsmaal undgaar man for Landbrugets Bedkommende ved Mindretallets Forslag.

Endelig foreslaar Flertallet, at Ulykkestilfældene ved Fiskeri og Søfart ikke skulle medtages ved denne Lov. Grunden dertil angives at være, at Forholdet for disse Næringsveie er altfor lidt oplyst; man er bange for, at Byrderne for dem skulle blive for uforholdsmæssig store. Vi se dog ikke rettere, end at Arbeiderne paa disse Omraader have ligesaa god Krav paa at faae Hjælp som Landarbeiderne og de industrielle Arbeidere, saameget mere som det erkjendes, at Søfart og Fiskeri utvilsomt høre til de mest farefulde Erhverv. Man maa da ogsaa gaa ud fra, at da Ministeriet har medtaget de nævnte Næringsveie under Ulykkesforsikringer, maa dette for sit Bedkommende mene at være i Besiddelse af saa tilstrækkelige Oplysninger, at det er forsvareligt at medtage de nævnte Erhvervsgrene. De øvrige Ændringer, som vi have tilladt os at stille, ere enten en Følge af de omhandlede Forslag, eller ogsaa ere de saa let overfsuelige, at de formentlig ikke trænge til nogen nærmere Begrundelse. Mindretallet slutter sig, paa de foranførte Undtagelser nær, til Flertallets Udtalelser.

Ændringsforslag.

Af Schlegel:

Til § 1.

1) I 1ste Linie udgaa Ordene: „her i Riget forsørgelsesberettiget Person“.

Af Chr. Nielsen og Th. Nielsen:

2) a. at der efter Ordet „som“ i 1ste Linie indstyttes „enten“ og efter „Virksomheder“ i 2den Linie indstyttes: „eller som arbeider i Landbrugets Tjeneste“, samt hvis dette vedtages

b. at der efter „2“ i 2den Linie tilføies: „under Nr. 2, 3, 4 og 5“.

Af Udvalgets Flertal (Dannefskjold-Samsøe, Goos, Kayser, Reedtz-Thott, Raben, Schlegel og Tuxen):

3) I 2den og 3die Linie ombyttes Ordene: „naar han ikke efter § 8, 1ste Stykke i Loven om anerkjendte Sygekasser vilde være udelukket fra Optagelse i en saadan Sygekasse“ med: „naar han er Medlem af en anerkjendt Sygekasse“.

Af Udvalgets Flertal (Dannefskjold-Samsøe, Goos, Kayser, Reedtz-Thott, Raben, Tuxen og delvis Schlegel):

Til § 2.

4) Paragrafen affattes saaledes:
„Til de i § 1 omhandlede Virksomheder henregnes:

1. Landbrug, Havebrug og Skovbrug af enhver Art; hertil hører ogsaa Arbeide ved Mergel-, Ler-, Sand- og Grusgrave samt Pasning af Kreaturer.

2. Tekniste Virksomheder, hvis Udførelse er forbunden med Fare:

a. enten fordi de udføres ved Hjælp af Maskiner, der bevæges ved Vind, Vand, Damp, Electricitet, ved dyrisk Kraft eller paa anden Maade,

b. eller fordi det er Haandværksfag, der medføre Fare, saasom henhørende til Husbygning, Skibsbygning og andre Fag, der i den omhandlede Henseende ere væsentlig beslægtede med de nævnte.